

Derefter fattes Sagens Overgang til 3die Behandling under Afstemning og vedtoges med 76 Stemmer mod 3.

Endringsforslag til 3die Behandling indkaldtes til førstkommande Tordag Middag Kl. 1.

Man gif derpaa over til: Eneſte Behandling af „Forslag til Lov om Valgmenigheder.“

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2941 ff.; Udvalgets Erklæring i Tillæg B. Sp. 1109 ff.)

Til denne Behandling var følgende Endringsforslag stillet:

Til § 1.

Af P. C. Olsen:

I 1ste Linie udgaae Ordene: „Hvor dertil viser sig Trang, kan“.

I 2den Linie indskydes mellem Ordene „Folketirken“ og „af“ Ordet „kan“.

Endringsforslaget med den tilsvarende Paragraph samt Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse fattes under Forhandling.

Ordføreren (Hall): I den af Udvalget afgivne Erklæring findes de Endringer anførte, som af Landstinget ere foretagne i det af Folkethinget i sin Tid vedtagne Lovforslag om Valgmenigheder. Jeg skal først tillade mig at give en kort Fremstilling af disse Endringer, og dertil skal jeg da knytte nogle faa Bemærkninger. Landstinget har for det Første i enkelte Punkter ført Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, i hvilken det blev indbragt af den forrige Kirkeminister her i Folkethinget. Dette gjælder med Hensyn til § 1, forsaavidt der nu fordrer, at samtlige de 20 Familiefædre, som mindst høre til at danne en Valgmenighed, skulle boe indenfor en Miils Afstand fra Kirkebygningen, medens Folkethinget havde anseet det tilstrækkeligt, at dette var Tilfældet med Halvdelen af dem; fremdeles gjælder det med Hensyn til den Bestemmelse, hvorefter der kræves Tilveiebringelsen af et Bedehuus, medens Folkethinget havde indskrænket Forbringen til en Bedesal. Det gjælder endvidere

med Hensyn til § 3 i Folkethingets Forslag, forsaavidt Landstinget deri har gjenoptaget den af Folkethinget udeladte Slutningsbemærkning, hvori der eksempelvis gives Anthydninger af Bestaffenheden af de Kempelser fra de almindelige Love og Forrifter for Folketirken, som det skulde tilstedes Kirkeministeren at give efter Andragende fra vedkommende Valgmenighed. Med Hensyn til disse Bestemmelser skal jeg imidlertid bemærke, at Betydningen af dem dog ingenlunde er den samme, saaledes som de nu findes i Landstingets Lovforslag, som den var i den forrige Kirkeministers Forslag, idet nemlig Landstinget i det Hele har gjort Valgmenighedens Dannelse afhængig af et Skjøn fra Regjeringens Side, og idet der tillige i en særlig Paragraph er optaget en mere almindelig Besøielse for Kirkeministeren til at træffe de nærmere Bestemmelser angaaende Valgmenighedens og dens Præstis Stilling. — Landstinget har dernæst udeladt forskjellige Bestemmelser, som fandtes baade i Folkethingets og i den forrige Kirkeministers Lovforslag. Dette gjælder med Hensyn til §§ 2, 5 og 6, saavel som med Hensyn til de tvende sidste Sætninger af § 4 i Folkethingets Lovforslag. Udeladelsen af de førstnævnte Paragrapher har dog vistnok ingen reel Betydning, thi de Bestemmelser, der gives i dem, angik nemlig Valgmenighedsmedlemmernes Denyttelse af de vedkommende Sognes Kirker og Kirkegaard, Førelsen af Kirkebøger osv., Bestemmelser, som allerede ligefrem have deres Hjemmel i de gjældende Forrifter angaaende Sognebaandsløvere i Almindelighed, nemlig efter Loven af 4de April 1855 og Anordningen af 2den October 1862. Det kan derfor vistnok med Sikkerhed forudsættes, at Bestemmelserne i det Hele ville blive de samme, hvad enten de udtrykkelig ere optagne i selve Loven, eller det, saaledes som det i Landstingets Lovforslag er skeet, er overdraget til Kirkeministeren senere særligt at fastsætte dem. Udeladelsen af den sidste Deel af § 4 vil medføre, at en Afstedigelse af Valgmenighedens Præst ved kongelig Resolution vil kunne finde Sted i Tilfælde, hvori Spørgsmaalet efter Folkethingets Bestemmelse skulde have været afgjort ved Dom; men det maa dog herved bemærkes, at de